

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 32. Occidentis Conspectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. dignissimum, qui sibi in Monasterii Regi-
A. C. 391. mine succederet; itaque in pace quievit
 die 14. mensis Ægyptii, *Pachon*, id est,
 Maji, atque eadem die Ecclesia ejus me-
 moriam colit. Discipuli ejus pro mort-
 illius temporis parentarunt, tota nocte
 defuncti corpore non discesserunt, Pfal-
 mos, & hymnos canentes; altera die Pa-
 trem suum in monte sepelierunt. S. Pe-
 tronium, tunc in Monasterio Chinobos-
 censi ægrotantem, S. Pacomius accersi-
 jusserat; vir erat magna in Deum fide,
 humilis moribus, Disciplinæ regularis
 amans, prudentia, & discretione singula-
 ri; at sanitas corporis deerat; venit er-
 go Tabennas, adhuc languens, & post-
 quam paucos dies Congregationi præsu-
 issit, vita excessit, & Successorem, virum
 sanctum, cui nomen Orsiesius, reliquit.

§. XXXII.

Occidentis conspectus.

Non minus fortiter in Occidente con-
 tra Idololatriam pugnabatur, ubi po-
 tentiores Defensores nacta erat. Theo-
 dosius adhucdum in Italia existens, in so-
 cietate Valentiniani junioris, duas leges
 condiderat, quæ ad Provincias Occideti-
 tales, ubi eum relinquebat, spectabant.
 Prima directa est ad Albinum Præfectum
 Romanum, data Mediolani 27. Febr. anno
 391. & prohibet quibuscunque, ne victi-

Lib. 10. C.
Theod. de
pag.

mas immolent, templa adeant, aut Idola ^{Sæculum IV.}
 adorent. In hoc mandato Judices nomi- A. C. 391.
 natim memorantur, addita pœna solven-
 da quindecim auri librarum, & altero
 tanto contra eorum Ministros, nisi eos
 detulerint. Lex altera data Concordiæ,
 undecima Maji anno 391. & ad Flavia-
 num, Præfectum Prætorii in Illyrico, &
 Italia, directæ, est contra Apostatas, qui
 suum Baptismum profanabant, ad Idolo-
 rum cultum redeuntes; hac lege prohi-
 betur, ne tales in Judicio testes esse pos-
 sint, nec testamentum condere, aut ex
 testamento alterius quidquam commodi
 percipere; nempe declarabantur infa-
 mes, & secundum vocem latinam inte-
 stabiles. Iidem privantur omni Digni-
 tate, seu eam jure natalium, seu postea
 collatam acceperint, & spes omnis adi-
 mitur, eos aliquando in jura perdita,
 quantumvis pœnitentiæ signa dederint,
 posse restitui.

Post Theodosii discessum Valentinia-
 no, viginti annorum juvenis, non satis
 auctoritatis erat, ut potentiæ Gentilium
 resisteret. Adhucdum in Senatu non nul-
 li Gentiles erant reliqui, atque inter alios
 notissimus Symmachus, illius anni 391.
 Consul. Omnium vero potentissimus erat
 Comes Arbogastus. Is erat natione Fran-
 cus, vir fortis, belli peritissimus, gloriæ,
 non pecuniæ avidus; cœterum feroci in-

Ppp 3 dole,

Sæculum IV. dole, temerarius, & insatiabili ambitio-
A. C. 391. ne. Hujus, & Bautonis opera Imperator

Gratianus, usus fuerat, tunc vero Valentiniani exercitibus præerat. Victoria de

Arbogastus. Maximo reportatæ pars magna ei debebatur, cujus filium Victorem interfecit.

Ipsè anno 389. pacem cum Francis inii.

Exinde apud Valentinianum nihil non poterat; nemo cum Imperatore loque-

batur liberius, multa etiam invito Domino suo efficiebat, quod militum favore

frueretur. Munera militaria inter Fran-

Sulp. Alex. cos, civilia inter clientes suos dividebat.

Greg. Tur. Nemo aulicorum Imperatoris mandata,

lib. 4. c. 9. non explorata prius Arbogasti voluntate,

exequi audebat. Princeps juvenis, severitatis impatiens, plurimas ad Theodosium epistolas dabat, querelis plenas,

quod Arbogasto vilis esset; & obtestans,

ut in suum auxilium festinaret, vel certe se ad ipsum venturum.

Valentinianus omnibus, si solos Paganos excipias, charus erat. Justina Mater

Ruff. II. c. 17. aliquot ante annos vitam cum morte commutaverat; at quæ de Religione

senza ab ipsa hauserat, hortatu, & exemplo Theodosii deposuerat. Juvenili ad-

Philost. II. c. 1. hucdum atate mores ad gravitatem componebat, & se ipsum vincere didicerat.

Arguebatur, quod ludos circenses plus

Ambr. de ob. Valent. n. 15. æquo amaret, & multum temporis inspe-

16. &c. ctandis belluarum pugnis tereret; cor-

rexi

rexit errorem, ludosque etiam diebus Sæculum IV.
A. C. 391.
solemnibus agi vetuit, imo bestias omnes
una die occidi iussit. Non nulli repre-
hendebant, quod horis matutinis cibos
stomacho ingereret; sæpius ergo jejuna-
re cœpit, mensa tamen de more sterne-
batur, cui suos Comites adhibebat, ne
quidquam humanitatis, quæ Principem
deceat, omitteret. Fuere, qui narrarent,
Romæ Mimam existere, forma tam exi-
mia, ut eam omnis juvenus nobilis de-
periret; jussit eam ad aulam suam ad-
duci; cui hæc in mandatis dederat, pecu-
nia corruptus, solus sine sæmina rediit.
Valentinianus hanc obedientiam ab alio
exegit, venit mulier; at Imperator eam
nec privatim, nec publice in conspectum
admisit, ut juvenibus temperantiæ exem-
plum esset Princeps, necdum uxorem ha-
bens.

Quæ in suo Consistorio referebantur, n. 16.
attente audiebat, senum etiam iudicium
quandoque reformans, si dubitarent, aut
respectu humano ducerentur. Fraternali
amore sorores prosequatur. Cum ve- n. 57.
ro aliquando in causam inquirere cœ-
pisset, ubi agebatur de quadam hæredi-
tatis parte, a Matre sibi relicta, eaque ad
quemdam Orphanum pertinere diceret-
ur, rem totam ad Judicem publicum re-
misit, atque privatim sororibus persuasit,
ut a persecutione absterent. Valentinia-
ni II. vita. Cum qui-

Ppp 4 dam

Seculum IV. dam nobiles, & divites de crimine læse
 A. C. 391. Reipublicæ deferrentur, judicium ob in-
 cidentia Sancta festa distulit, tum edixit,
 n. 18. calumniose fuisse accusatos, voluitque,
 ut reus libere se defenderet, dum a Prae-
 fecto sententia fuisset pronuntiata. Ita
 sub ejus Regno quisque de calumnia se-
 curus vivebat. Nova a Provinciis exigi
 n. 21. tributa vetuit, agebat enim: *antiqua on-
 ra vix ferunt, quomodo nova sustinebunt?*
 Ita loquebatur mitissimus Princeps, quam-
 vis ærarium vacuum invenisset. Talis
 erat Valentinianus, quem diligebant Ro-
 mani, Barbari timebant.

§. XXXIII.

*Valentiniani exitus. Eugenius Impe-
 rator.*

Paul. vit. Valentinianus tunc in Gallia agebat,
Ambr. n. 26. dum Senatus Romanus ad eum mi-
Ambr. de ob. sit, qui iterum peterent, ut privilegia, a
Valent. n. 1. fratre ejus templis, & Idolis ablata, resti-
Id. ep. 57. n. tueret; negavit id a se concedi posse piis-
5. de ob. Val. simus Imperator, quamvis circumstantes
 n. 22. n. 2. cum pagani valde urgerent. Circiter
 Eugenius eodem tempore affertur nuntium, Bar-
 Tyrannus. baros versus Illyricum irruptionem in al-
 n. 4. pes moliri; igitur relinquere Gallias pa-
 n. 23. 24. rat, ut succurreret laboranti Italiae, &
 iustia dedit, ut Mediolanum profectio di-
 rigeretur. Sola cum exercitu advenien-
 tis fama Barbaros regredi coegit; tanta
 erat